

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

10 februarie 2015

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție
în componență:

Președinte Nicolae Gordilă,
Judecători Iurie Diaconu, Elena Covalenco, Liliana Catan,
Ion Guzun,

juducînd în ședința de judecată, fără citarea părților la proces, recursurile ordinare împotriva sentinței Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 30 aprilie 2014 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 24 septembrie 2014, declarate de partea vătămată Iulian Simion, de avocatul Dorin Podlisnic în numele părții vătămate Bădărău Gheorghe, în privința inculpatei

***Moga Lilia Ion**, născută la
27 septembrie 1969, originară și locuitoare a s.
Peresecina, r-nul Orhei, str. M. Ciubotaru 23,
cetățeană a R. Moldova, fără antecedente penale;*

***Termenul de examinare a cauzei**
în instanța de fond: 27 noiembrie 2013– 30 aprilie 2014,
în instanța de apel: 24 iunie – 24 septembrie 2014,
în instanța de recurs: 26 noiembrie 2014 – 10 februarie 2015;*

Asupra recursurilor menționate, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 30 aprilie 2014, cauza fiind judecată conform prescripțiilor din art. 364/1 Cod de procedură penală, Moga Lilia a fost condamnată în baza art. 264 alin. (3) lit. a) Cod penal la 3 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 4 ani.

În temeiul art. 90 Cod penal, executarea pedepsei închisorii fost suspendată condiționat pe un termen de probă de 5 ani.

Acțiunile civile înaintate de G. Bădărău și I. Simion au fost admise în principiu, urmînd ca asupra cuantumului despăgubirilor să se pronunțe instanța civilă.

2. În fapt, instanța de fond a constatat că la 01 iunie 2013, aproximativ ora 19.10, inculpata Moga L., conducînd automobilul de model „Opel Astra”, nr. de înmatriculare 62 BX 14, deplasîndu-se pe str. Ceucari spre str. Socoleni, mun. Chișinău, la intersecție, acționînd din imprudență și cu încălcarea cerințelor pct. 40 al. 1, lit. a), b), 45 al. 1) a Regulamentului Circulației Rutiere, nu a asigurat securitatea circulației rutiere, nu a ținut cont de faptul că intenționează să efectueze o manevră de virare la stînga și are obligația de a permite deplasarea tuturor unităților de transport care intenționează să se deplaseze înainte sau la dreapta, nu s-a asigurat de securitatea manevrei începute și a comis tamponarea motoretei de model „Aprilia”, nr. de înmatriculare C AB 844, condusă de Gheorghe Bădărău, care se deplasa pe contrasens, pe drum cu prioritate. Ca urmare a impactului, motoreta a fost proiectată în altă unitate de transport de model „Dacia Logan”, nr. de înmatriculare C QH 760, condusă de Vasile Borș, care se afla în intersecția dată și se deplasa din aceeași direcție ca și motocicletă.

În consecință, lui G. Bădărău și pasagerului motoretei Iulian Simion le-au fost cauzate vătămări corporale grave.

Instanța a reținut că inculpata a recunoscut vina și săvîrșirea faptei indicate în rechizitoriu, solicitînd ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, fără a cerceta noi probe.

Instanța a statuat că totalitatea probelor administrate dovedesc pe deplin vinovăția inculpatei și a încadrat acțiunile ei în baza art. 264 alin. (3) lit. a) Cod penal, ca încălcarea regulilor de securitate a circulației sau de exploatare a mijloacelor de transport de către persoana care conduce mijlocul de transport, încălcare care a provocat din imprudență vătămarea gravă a integrității corporale și a sănătății.

La stabilirea pedepsei instanța a ținut cont că infracțiunea comisă este una gravă, că inculpata a recunoscut vina, s-a căit sincer de cele comise, întreține un copil minor, a comis pentru prima dată o infracțiune, și a concluzionat posibil de aplicat față de ea prevederile art. 90 Cod penal.

Totodată, instanța a statuat că pentru a determina cuantumul despăgubirilor, precum și persoanele de la care urmează a fi încasate, este necesar atragerea în proces și a asigurătorului CA Moldasig SA.

Părțile vătămăte sînt în drept să se adreseze sinestătător asigurătorului CA Moldasig SA pentru achitarea despăgubirilor cuvenite, iar mărimea în care nu vor fi despăgubiți poate a fi solicitată de la inculpată, care, conform declarațiilor făcute în ședința de judecată, este disponibilă de a compensa atît prejudiciul material cit și moral, iar încasarea directă a despăgubirilor de la persoana asigurată-inculpata Moga Lilia, pînă la soluționarea acestei chestiuni de către asigurătorul CA Moldasig SA și fără participarea lui într-un eventual proces, contravine principiilor asigurării obligatorii de răspundere civilă auto, consfințite în Legea cu privire la asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse de autovehicule și reduce la net scopul asigurării obligatorii de răspundere civilă pentru pagube produse de autovehicule.

Părțile civile Bădărău G. și Simion I. au prezentat în ședința de judecată bonuri fiscale de procurare a medicamentelor și de frecventare a procedurilor de reabilitare și au solicitat încasarea sumelor indicate pe aceste bonuri, însă neprezentând și o prescripție medicală, care ar impune obligația de procurare anume a acestor medicamente, precum și necesitatea utilizării acestora ca urmare a producerii accidentului rutier.

Costul motorei pretinsă de partea civilă Bădărău G. este neprobat, ultimul neprezentând prejudiciul material real suportat prin deteriorarea unității de transport, iar partea vătămată Simion I. nu a prezentat dovada costului hainelor deteriorate, evaluându-le aproximativ.

3. Partea vătămată I. Simion a declarat apel, solicitând casarea parțială a sentinței, rejudecarea cauzei și încasarea prejudiciului moral în mărime de 500.000 lei.

Apelantul a invocat că, conform art.16 alin. (1) lit. 1) din Legea nr.414 din 22.12.2006, asigurătorul nu acordă despăgubiri pentru sumele de recuperare a pagubei morale rezultate din accident.

Astfel, responsabil de compensarea pagubei morale este inculpata și instanța urma obligatoriu să se pronunțe asupra fondului cerinței de compensare a prejudiciului moral, fiind posibilă determinarea cuantumului despăgubirilor.

Recuperarea totală este imposibilă, deoarece a suportat un stres psihologic intens, capacitatea de muncă i s-a păstrat doar în măsură de 30%, ceea ce îi afectează întreaga viață personală și profesională, limitându-i considerabil posibilitatea de a fi un membru activ al societății și realizarea în măsură deplină a posibilităților conferite prin însăși existența sa.

Valoarea prejudiciului moral solicitat constituie o compensare echitabilă a suferințelor fizice suportate, a traumei psihice în legătură cu pierderea iremediabilă a capacității de muncă și a lipirii de posibilitatea de a duce o viață normală, specifică vârstei tinere care o are.

3.1 A declarat apel și avocatul Dorin Podlisnic, în numele părții vătămate, G. Bădărău, solicitând casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să fie exclusă aplicarea art. 90 Cod penal inculpatului, cu încasarea prejudiciului material de 46.769,35 lei și moral de 100.000 lei.

Apelantul a indicat că inculpata a ignorat total solicitările legate de achitarea prejudiciului material și moral, cu toate că prejudiciul material a fost argumentat prin cecuri și informații, iar o careva satisfacție echitabilă privind repararea prejudiciului cauzat prin infracțiune nu a fost atins.

Pedeapsa stabilită inculpatei este prea blândă, iar aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal este una excesiv de favorizatoare, având în vedere lipsa circumstanțelor atenuante și prezența doar a circumstanțelor agravante, și a manifestării lipsei de respect față de organele de drept și față de partea vătămată.

4. Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 24 septembrie 2014, sentința a fost parțial casată, cauza rejudecată și pronunțată o nouă hotărâre.

De la inculpat s-a încasat prejudiciul moral în beneficiul lui I. Simion - 15.000 lei și în favoarea lui G. Bădărău - 15.000 lei.

În rest, sentința a fost menținută.

Instanța de apel a reținut că pedeapsa stabilită inculpatei este echitabilă, justă și întemeiată pe prevederile art. 61,77 Cod penal, reieșind din raportul de cauzalitate dintre fapta prejudiciabilă și urmările acesteia.

Circumstanțele enunțate de pătimitul G. Bădărău au fost luate în considerație de către instanța de fond la stabilirea pedepsei, astfel, nu este rațională aplicarea față de inculpată a pedepsei penale privative de libertate.

Or, reieșind din raportul de cauzalitate dintre gravitatea infracțiunii și urmările prejudiciabile survenite, aplicarea pedepsei penale sub formă de închisoare ar fi una mult prea aspră și neproportională faptei comise, avînd în vedere circumstanțele comiterii infracțiunii, cât și circumstanțele atenuante pe caz.

Instanța de fond legal și corect a dispus admiterea în principiu a acțiunii civile, ținînd cont de prevederile Legii cu privire la asigurarea obligatorie de răspundere civilă, pentru pagube produse de autovehicule, respectiv, pentru determinarea exactă a cuantumului despăgubirilor materiale suportate de către partea vătămată Bădărău G., urmează a fi intentat un proces civil aparte, deoarece în cadrul procesului penal nu a fost atrasă în calitate de parte Compania de Asigurări pentru a se expune asupra prejudiciului material, iar încasarea prejudiciului material în lipsa părții responsabile este inadmisibilă de drept.

Totodată, solicitările părților vătămate privind încasarea prejudiciului moral în sumă de 100.000 lei și respectiv 500.000 este mult prea mare și prea exagerat, avînd în vedere circumstanțele comiterii infracțiunii, suferințele morale suportate de către părțile vătămate și posibilitățile reale materiale ale inculpatei.

La stabilirea cuantumului despăgubirilor morale, instanța de apel a ținut cont de caracterul leziunilor corporale suportate de către pătimiti, care după accidentul rutier au avut nevoie de îngrijiri și tratament medical și intervenții chirurgicale, urmînd să mai suporte tratament medical, de recuperarea psihologică a părților vătămate în atare circumstanțe, de posibilitățile materiale reale ale inculpatei și de faptul că însuși condamnarea acesteia constituie pentru pătimiti o satisfacție morală, concluzionînd ca fiind oportun, corect și echitabil de a încasa în contul părților vătămate prejudiciul moral în mărime de a cîte de 15.000 lei.

5. Partea vătămată I. Simion a declarat recurs ordinar, în care solicită casarea parțială a hotărîrilor adoptate și pronunțarea unei noi hotărîri, prin care să fie dispusă încasarea de la inculpată a prejudiciului moral în mărime de 500.000 lei.

Recurentul a menționat că accidentul i-a afectat cursul normal al studiilor, capacitatea de muncă i s-a redus în urma leziunilor suportate, păstrîndu-se doar în măsură de 30% (invalid gradul II), fapt probat prin Certificatul de dezabilitare și capacitate de muncă Seria CN, nr. 011701, eliberat de Comisia Națională pentru Determinarea Dezabilității și Capacității de Muncă Rîșcani.

Această circumstanță îi afectează întreaga viață personală și profesională, limitîndu-i considerabil posibilitatea de a fi un membru activ al societății și a-și realiza în măsură deplină posibilitățile conferite prin însăși existența sa.

Recuperarea totală este imposibilă, a suportat un stres psihologic intens, necesită o intervenție chirurgicală, ce îi va crea suplimentar trăiri morale negative.

Este nevoit să urmeze cursuri de profilaxie și periodic să fie monitorizat medical, ceea ce îi răpește din timpul personal, prejudiciindu-i activitatea desfășurată și creîndu-i permanent o stare de stres și neputință.

Starea fizică de după accident îi cauzează un sentiment permanent de neliniște, disconfort și incertitudine cu privire la viitor, pierderea speranței în viață, fiind de mai mult timp într-o stare de depresie clinică profundă.

Instanța de apel a folosit o formulare generală și formală, fără a da o apreciere reală tuturor circumstanțelor obiective ale speței, fapt care a determinat admiterea parțială a acțiunii civile, nu a luat în considerație impactul fiziologic al accidentului și trăirile psihologice profunde suportate.

După accident a fost internat în Secția Reanimare a Spitalului de Urgență, unde s-a aflat timp de 20 zile. Perioada totală de aflare în spital a constituit 32 zile. A suferit o intervenție chirurgicală la picior, urmînd să mai suporte încă una. Durata tratamentului prescris a constituit 120 zile, iar la moment încă este nevoit să-și administreze medicamente în vederea atenuării urmărilor leziunilor suferite la cap și a preîntîmpinării complicațiilor generate de traumă.

Instanța de apel neîntemeiat a lăsat fără apreciere trăirile psihice extreme în legătură cu faptul că în urma accidentului, avînd la acel moment vîrsta de 18 ani, a devenit invalid de gradul II, păstrînd doar 30 % din capacitatea de muncă. Această circumstanță este una din cele esențiale, care urmează să influențeze cuantumul prejudiciului moral adjudecat.

În drept, recursul este bazat pe art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală.

5.1 A declarat recurs ordinar și avocatul Dorin Podlisnic, în numele părții vătămate Gh. Bădărău, solicitînd casarea parțială a hotărîrilor adoptate și pronunțarea unei noi hotărîri, cu excluderea aplicării față de inculpată a prevederilor art. 90 Cod penal.

Recurentul a indicat că aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal este una excesiv de favorizatoare, avînd în vedere lipsa circumstanțelor atenuante și prezența doar a circumstanțelor agravante, și a manifestării lipsei de respect față de organele de drept și față de partea vătămată.

La stabilirea pedepsei inculpatei, nu s-au respectat criteriile generale de individualizare a pedepsei, ceea ce denotă ineficiența condamnării cu suspendarea condiționată a executării pedepsei.

Condamnarea cu suspendarea condiționată a executării pedepsei poate fi dispusă în cazul în care prejudiciile au fost integral reparate pînă la pronunțarea hotărîrii judecătorești, fapt care nu a fost realizat.

În drept, recursul este bazat pe art. 420, 421, 422, 427, 429, 430, 431 Cod de procedură penală.

6. Judecînd recursurile ordinare pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal lărgit concluzionează că recursul avocatului D. Podlisnic este pasibil respingerii, iar cel al părții vătămate I. Simion admiterii, din următoarele considerente.

În primul rînd, potrivit art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală hotărîrile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, inclusiv și în temeiul cînd s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Instanța de recurs verifică doar dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărîrea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Sub acest aspect și cu referire la recursul avocatului D. Podlisnic se atestă că, împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărîrilor contestate, inclusiv cele reproduse în pct. 2 și 4 din prezenta decizie, relevă în mod concludent că instanțele de fond și de apel corect au constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind pedeapsa aplicată inculpatei în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, ținînd cont că inculpata a săvîrșit o infracțiune gravă, dar a recunoscut vina, s-a căit sincer de cele comise, este caracterizată pozitiv, întreține doi copii minori, a comis pentru prima dată o infracțiune din imprudență, cît și de stipulările din art. 61, 75, 90 Cod penal și 364/1 alin. (8) Cod de procedură penală, conform căror persoanei recunoscute vinovate de săvîrșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele și în strictă conformitate cu dispozițiile legii. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvîrșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului. Inculpatul care a recunoscut săvîrșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală beneficiază de reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoare. Dacă, la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 7 ani pentru infracțiunile săvîrșite din imprudență, instanța de judecată, ținînd cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului.

Deci pedeapsa respectivă a fost motivată, individualizată și aplicată inculpatei (*care a achitat prejudiciul moral de 15.000 lei părții vătămate G. Bădărău - f.d.255*), în corespundere cu prevederile legale.

Mai mult, recursul declarat este întemeiat doar pe critica modului în care instanțele au apreciat circumstanțele cauzei privind pedeapsa aplicată.

Însă, în acest sens se reține că, pornind de la relevanțele art. 27, 414 alin. (1) și (2) Codului de procedură penală, judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecînd apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărîrii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, activitatea instanțelor de fond și de apel privind doar aprecierea circumstanțelor cauzei în latura pedepsei penale în alt sens decît cel pe care îl propune partea vătămată este o competență și prerogativă legală a acestor instanțe, care nu constituie un temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură și, astfel, invocarea acestei chestiuni în recursul ordinar este lipsită de orice suport legal.

Circumstanțele enunțate denotă în mod concludent că instanțele de fond și de apel nu au comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurent, că

instanțele au aplicat inculpatei o pedeapsă individualizată conform prevederilor legale, că recursul ordinar declarat de avocatul D. Podlisnic este unul neîntemeiat.

Conform art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța îl respinge ca inadmisibil, în cazul în care se constată că el este neîntemeiat.

Prin urmare, odată ce recursul nominalizat este neîntemeiat, el urmează a fi respins ca inadmisibil.

În al doilea rând, potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de această instanță, inclusiv și în temeiul când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

Sub acest aspect se atestă că instanța de apel a comis următoarele erori de drept.

Conform art. 414 alin. (1), (2) și (5), 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală și a jurisprudenței naționale, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel. Probele materiale examinate de prima instanță se verifică prin citirea lor în ședința de judecată, cu consemnarea în procesul-verbal. Instanța de apel se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel. Nepronunțarea instanței de apel asupra tuturor motivelor invocate echivalează cu nerezolvarea fondului apelului, iar decizia urmează a fi casată cu rejudecarea cauzei în apel cum cere art. 435 Cod de procedură penală, întrucât asemenea eroare judiciară nu poate fi corectată în instanța de recurs. Decizia instanței de apel trebuie să cuprindă temeiurile de fapt și de drept care au dus la respingerea apelului, precum și motivele adoptării soluției date. Potrivit art. 219 alin. (4) Cod de procedură penală, la evaluarea cuantumului despăgubirilor materiale ale prejudiciului moral, instanța de judecată ia în considerare suferințele fizice ale victimei, pierderea speranței în viață, etc. În corespundere cu art. 220 Cod de procedură penală și art. 1423 Cod civil, mărimea compensației pentru prejudiciu moral se determină de către instanța de judecată în funcție de caracterul și gravitatea suferințelor psihice sau fizice cauzate persoanei vătămate, de gradul de vinovăție al autorului prejudiciului, dacă vinovăția este o condiție a răspunderii, și de măsura în care această compensare poate aduce satisfacție persoanei vătămate. Caracterul și gravitatea suferințelor psihice sau fizice le apreciază instanța de judecată, luând în considerare circumstanțele în care a fost cauzat prejudiciul, precum și statutul social al persoanei vătămate. În corespundere cu art. 101 alin. (1) Cod de procedură penală, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor (*Hotărârea Plenului CSJ a RM din 12.12.2005, nr.22 - Cu privire la practica judecării cauzelor penale în ordine de apel*).

Aceste prescripții legale nu au fost respectate de instanța de apel.

Or, potrivit procesului – verbal al ședinței de judecată și a descriptivului deciziei contestate, instanța de apel:

a) nu a cercetat și consemnat în procesul verbal probele scrise, administrate pe caz și cele invocate de partea vătămată I. Simion, în aspectul justificării mărimii prejudiciului moral suportat, în special rapoartele de expertiză medico-legale și actele privind tratamentele și gradul de invaliditate, acestea nefiind apreciate de instanță separat și în coroborarea lor (*f.d. 224 – 232, pct. 4 din decizie*).

b) nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul declarat de partea vătămată I. Simion, inclusiv cele reproduse în pct. 3 din prezenta decizie și a dispus despăgubiri morale acestei părți vătămate în mărimi inadecvate și disproporționale faptelor comise de inculpată și consecințelor infrațiunii săvârșite de ea (*f.d. 228 – 232, pct. 3-5 din decizie*);

Circumstanțele expuse atestă în mod lucid că instanța de apel nu a judecat apelul părții vătămate I. Simion în condițiile legii, nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în acest apel și a adoptat o hotărîre care nu cuprind motive legale pe care se întemeiază soluția în acest sens.

Conform art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală instanța de recurs casează parțial hotărîrea atacată, rejudecă cauza și pronunță o nouă hotărîre, dacă nu se agravează situația condamnatului, sau dispune rejudecarea de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Dat fiind că încălcările normelor procedurale specificate, comise de către instanța de apel, constituie erori de drept prescrise în art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală și care nu pot fi corectate de către instanța de recurs, deoarece ar agrava situația inculpatei, se impune soluția admiterii recursului părții vătămate I. Simion, casării parțiale a deciziei contestate și dispunerea rejudecării cauzei în aspectul vizat de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

La rejudecarea cauzei instanța de apel urmează să țină cont de împrejurările expuse, să înlăture erorile menționate, să judece cauza în strictă conformitate cu legea, să adopte o hotărîre legală și întemeiată.

7. În conformitate cu art. 434, 435 alin. (1) pct. 1), 2) lit. c), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E :

Respinge ca inadmisibil recursul ordinar declarat de avocatul Dorin Podlisnic în numele părții vătămate Gheorghe Bădărău, împotriva sentinței Judecătorei Rîșcani, mun. Chișinău din 30 aprilie 2014 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 24 septembrie 2014, în privința inculpatei Moga Lilia Ion.

Admite recursul ordinar declarat de partea vătămată Iulian Simion, casează parțial decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 24 septembrie 2014, în privința inculpatei Moga Lilia Ion, în partea privind soluționarea cererii părții vătămate Iulian Simion despre încasarea prejudiciului moral, și dispune rejudecarea cauzei în aspectul vizat de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

În rest, hotărîrile contestate se mențin.

Decizia, fiind pronunțată integral la 24 februarie 2015, este irevocabilă în partea privind respingerea recursul ordinar declarat de avocatul Dorin Podlisnic în numele părții vătămate Gheorghe Bădărău și nu este susceptibilă de a fi atacată în partea privind dispunerea rejudecării cauzei de către instanța de apel.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Iurie Diaconu

Elena Covalenco

Liliana Catan

Ion Guzun